

Hvad dernæst Spørgsmaalet om Tyrene angaar, Vædringsforslaget til § 1, som bestemmer, at Tyre over eet Aar og uvane Husdyr skulde holdes tilbørlig bevogtede, maa jeg tilstaa, at jeg ikke rigtig kan forstaa den ærede Ministers Modstand. Jeg kan ikke forstaa, at denne Bestemmelse om Tyrene ikke skulde høre ind i denne Lov, og endnu mindre kan jeg forstaa den ærede Minister, naar han mente at maatte modsætte sig den af landøkonomiske Grunde, idet det er vel bekjendt, at flere af vore dygtigste Landmænd allerede ikke ville lade deres Tyre gaa løse, fordi de vide, at det skader dem allfor meget at lade dem gaa løse iblandt Kreaturerne. Jeg inser saaledes ikke, at denne Modstand imod Vædringsforslaget kan have den allermindste Grund. Min Hovedgrund til at stille dette Vædringsforslag er den, at her i Reglen ikke hængaar nogen Sommer, uden at man stadig hører, at uvane Tyre gjøre megen Skade. Det er blevet sagt, at en Mand ikke lod sin Tyr gaa løs, naar den var uvan; men det er virkelig meget ofte Tilfældet, fordi en Tyr meget ofte har Respekt for den, der passer den daglig, men derimod er særdis til at løbe løs paa enhverjomhelst Anden. Jeg kjender mange saadanne Tilfælde, som jeg for mit Bedkommende meget maa beklage, at en Tyr, som har været uvan, desuagtet er vebbleven at gaa ude; selv naar den har været tværet, har det lebet til, at Folk have maattet gaa en lang Omvej for at komme omkring den. Det have vi ikke her søgt at faae forpurret, thi det kunde vi ikke; men vi have kun søgt at faae det Værste forpurret. Derfor maa jeg meget bede den ærede Minister om ikke at modsætte sig dette Forslag for stærkt.

D. Christensen: Jeg skal blot tillade mig nogle faa Bemærkninger, idet jeg i Dvrigt kan slutte mig til den ærede sidste Tale, hvis Uttringer jeg ikke tror vare overdrevne, men som jeg endog anser for høist moderate. Jeg har ogsaa bragt i Erfaring, at der er enkelte Steder, hvor en saadan Tyr har sat fuldstændig Ekraet i Folk, og jeg kjender Exempel paa, at en Tyr i min Fødeegn har forfulgt Folk paa Bei en Fjerdingvei til en halv Mil, og

at de med megen Vanskelighed ere komne fra den, uagtet det har været Folk, som have været usædvanlig raske. Jeg skal derfor instændig anmode den ærede Minister om, at han, hvis det paa nogen Maade er muligt, vil gaa ind paa, at vi faae dette Forslag ind i Loven. — Grunden til, at jeg begjærede Ordet, var i Dvrigt den, at jeg vilde udtale mig lidt om Vædringsforslaget under Nr. 8, som angaar Udtrykket „at grændse til“. Jeg skal kun henvi til den ærede Minister, om vi ikke næsten gjøre et større Numer ud af dette Forslag end det fortjener; thi hvad er „at grændse til“ og hvad er at „gjennemskjære“? Der vil vist i Praxis være meget forskjellige Meninger derom. Jeg skal gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det mange Steder, især paa Sjælland, er Tilfældet, at en Bei løber langs Udkanten af en Rod; men det er bekjendt, at en saadan Rod, naar Noget kjøber den, bliver maalt op indtil Midten af Hegnet og han har da 3, 4 eller 5 Men paa den anden Side af Beien. Mange ville maasse paastaa, at den alligevel aldeles ikke gennemskjæres, men jeg maa dog antage det, og det er Noget, der sler i mangfoldige Tilfælde. Gjennemskjæringen vil da komme de Beboere til Gode, hvor Saadant finder Sted, og jeg troer derfor, at Udbyttet „grændse til“ ikke vil faae saa stor Betydning, som den ærede Minister tillægger det. Jeg skal derfor meget tilraade, at dette Forslag vedtages.

Sylv. Jørgensen: Det er med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3, jeg vil sige et Par Ord. Meningen med dette Vædringsforslag er jo, at det skal være en Lettelse for de Folk, hvis Kreaturer slippe løs, idet de kun skulde kunne søges til Erstatning, forsaavidt den stete Ufred er dem tilregnelig. Jeg er noget hange for, at Forslaget vil virke i modsat Retning af den, der er tilfattet. Efter § 4 skal Eieren jo betale for et Dyr, naar det optages paa anden Mands Grund, enten det er sluppet løs ved Uforsigtighed eller ikke. Naar den foreslaede Vædring ikke tilføies 1ste Stykke i § 7, kunde det maasse i Praxis bevirke, at En eller Anden anstrengte sig noget mindre for at optage et Dyr, end han ellers